

PSYCHOLOGIE LEADERSHIPU – PSY525

Charakteristika leadera – Martin Luther King, jr.

Rozhodli jsme se charakterizovat Martina Luthera Kinga, bojovníka za rovnoprávnost a vůdce afroamerického hnutí za občanská práva.

Nejprve jsme se na povahu jeho vůdcovství zaměřili z hlediska teorie sociální identity v leadershipu podle Hogga (2001). King byl prototypickým členem skupiny, jejíž práva hájil a kterou vedl. Byl černé pleti, věřící (pastor) a potýkal se se segregací, když mu bylo zabráněno vzít si ženu bílé pleti.

Později se začal – ať už pastorky či občansky – proti segregaci názorově vymezovat a vystupovat na veřejnosti. Jeho názory a projevy ho činily v rámci jeho komunity atraktivní osobností.

Díky svým vystoupením v médiích a komunikačním schopnostem získal mnoho pozornosti ve své komunitě i ve zbytku americké společnosti. Začal být vnímán jako vlivný jedinec a následně jako vůdce boje za práva černošské komunity.

Dále jsme Kinga klasifikovali jako transformačního (TF) lídra. Zaměřili jsme se na jeho složky, jak je popisují Bass a Riggio (2006).

Z hlediska idealizovaného vlivu jednal morálně – za práva bojoval nenásilně, občanskou neposlušností. Byl konzistentní a žádal rovnost, ne zvýhodňování. Zároveň i po několika útocích stále ochotně pro svůj cíl bojoval.

Nejzřejmější ukázkou složky inspirující motivace je v jeho případě známý projev „I have a dream“, ve kterém popisuje svoji vizi společnosti.

Pokud jde o intelektuální stimulaci, King podporoval demonstrace a občanské neposlušnosti ostatních bojovníků za rovnoprávnost. Zároveň je také oceňoval v médiích.

Individuální přístup projevoval na svých pastorských kázáních, přímou účastí na pochodech mezi následovníky. Stejně tak můžeme pozorovat, že při projevu „I have a dream“ stojí obklopen členy hnutí.

Domníváme se tedy, že Martin Luther King byl z hlediska obou těchto přístupů efektivní lídr.

Zdroje

Bass, Riggio (2006). *Transformational leadership*. New York, Taylor Francis Group.

Hogg, M. A. (2001). A Social Identity Theory of Leadership. *Personality and Social Psychology Review*, 5(3), 184–200.